

РЕШЕНИЕ

№ 223

гр. Силистра, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава Г. П.

при участието на секретаря Галина Н. Йовчева
като разгледа докладваното от Десислава Г. П. Гражданско дело №
20233400100227 по описа за 2023 година

Предявен е иск от **С. Р. Ш.**, ЕГН *****, с адрес с. Окорш, общ. Дулово, обл. Силистра, ул. „Янтра” №42, чрез адв. П. Н. срещу **„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ”ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД**, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Възраждане, ул. „Света София“ №7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Д., за осъждането му да заплати обезщетение от **120 000 лева** за претърпени неимуществени вреди, настъпили от ПТП от 24.11.2018 г., изразяващи се в болки и страдания от смъртта на брат й Тунджел Р. Ш., по твърдение за застрахована гражданска отговорност на делинквента при ответника, ведно със законната лихва за забава от 21.03.2023 г. до окончателното изплащане на главницата, **на основание чл. 432, ал.1 КЗ.**

Предявеният иск се основава на следните **фактически твърдения**:

На 24.11.2018 г., около 17:10 ч., в с.Окорш, на ул. „Никола Петков”, в района на кръстовището с ул. „Росица”, настъпило ПТП между л. а. „Мазда“, модел „Примаси”, рег. № СС 6184 АМ, управляван от Д. Д. Е., и пешеходеца Тунджел Р. Ш., брат на ищцата. Последният бил в средата на пътното платно, когато автомобил, движещ се с висока скорост, не подал звуков сигнал, без да намали, го блъснал странично, в лявата част на тялото. В резултат на удара тялото на Ш. се отделило от уличното платно, автомобилът го понесъл със себе си и след около 7-8метра паднало на пътя, вляво от платното, в посока към гр.Исперих. Свидетели на случилото се станали Ш. К. и Ш. Я.. Единият отишъл при Тунджел Ш., който бил паднал на лявата си страна, не говорел, бил със затворени очи, дишал тежко, по тялото му нямало кръв, на ръката имал прорезна рана. Другият се обадил на спешен телефон 112. След

пристигането си медиците от спешна помощ констатирани, че по тялото и главата на пострадалия нямало открити рани, нито разкъсвания по дрехите. Извършили преглед в болницата в гр.Силистра, направили скенер, бил транспортиран до МБАЛ „Св. Анна” в гр.Варна, където въпреки оказаната му помощ, починал на 28.11.2018г., на 26г. От извършена аутопсия се установило, че причината за смъртта била тежка черепномозъчна травма, представена от тежка контузия на мозъка в областите на мозъчните ядра, страничната повърхност на дясното голямомозъчно полукълбо, тежка контузия на мозъчния ствол. С присъда №260009/12.05.2021г. по НОХД №307/2020г. по описа на ОС – Силистра, влязла в сила на 06.03.2023г., Д. Е. е признат за виновен за процесното ПТП и че по непредпазливост е причинил смъртта на брата на ищцата. Излага се, че ищцата продължава да преживява тежко смъртта на брат си, тъй като са имали силна емоционална връзка приживе, градена от раждането им до деня на пътния инцидент. Поддържа се, че водачът на увреждащото МПС притежава сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, действаща към датата на инцидента. По отправената претенция към ответното дружество било отказано изплащане на обезщетение. Моли се за уважаване на иска.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът ЗАД ”ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД е подал отговор на исковата молба. Не се оспорва наличието и валидността на застрахователно правоотношение между делинквентата и ответника към момента на настъпване на деянието и че е налице влязла в сила присъда. Оспорва механизма на ПТП, като навежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, а именно нарушаване на правилата за движение по пътищата – чл.113, ал.1, т.1 и т.2 и чл.113, ал.2 ЗДвП, тъй като е стоял спрял на процесното кръстовище при смрачаване, бил е облечен с тъмни сиви дрехи, с поставена качулка на главата, като по този начин представлявал изключително трудно забележимо препятствие на пътното платно. В евентуалност, ако се установи, че пострадалият се е движил по платното, то е правел това въпреки наличието на тротоар, с което нарушил чл.108, ал.1 от ЗДвП. Уличното осветление не било пуснато, което допълнително затруднява видимостта на водача на МПС. Отделно пешеходецът е имал възможност пръв да забележи приближаващия към него автомобил, който е бил с пуснати фарове и да се отмести от траекторията му на движение. Тунджел Ш. е страдал от заболявания, които не са му позволявали да се придвижва сам. Излага съображения за неоснователност на иска, като не счита, че са доказани изключителните обстоятелства, които да обусловят правото за присъждане на обезщетение. Излага, че размерът на претенцията е прекомерно завишен. В тази връзка твърди, че отговорността на застрахователното дружество е лимитативно определена единствено до сумата от 5000лв. Моли за отхвърляне на исковата претенция.

На основание чл. 219, ал. 1 от ГПК виновния водач Д. Д. Е. е конституиран като трето лице помагач на страната на ответника по делото - "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "ОЗК -

ЗАСТРАХОВАНЕ"" АД. С отговор на искова молба с вх. № 3200 от 13.10.2023 г. третото лице помагач изразява становище, с което оспорва наличието на особено близка връзка и размера на обезщетението. Навежда, че е налице съпричиняване както от страна на пострадалия, така и в резултат от поведението на неговата майка.

В съдебно заседание ищцата се представлява от адв. Н., който поддържа исковата молба. Моли за уважаване на иска и присъждане на направените по делото разноски, съобразно представения списък. В писмени бележки по същество се излагат доводи за основателност на иска.

Ответникът не изпраща представител в съдебно заседание. С молба вх. № 3835/29.11.2023г., депозирана преди съдебното заседание пълномощникът му моли за отхвърляне на исковата претенция и присъждане на разноски.

В съдебно заседание третото лице - помагач се представлява от адв. Русчева, която оспорва исковата молба. Излага доводи за неоснователност на иска.

Силистренският окръжен съд, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, формира следните фактически изводи:

От изисканото и приложено по делото НОХД № 307/2020г. по описа на Силистренски окръжен съд се установява, че с влязла в сила на 06.03.2023г. присъда №26009/12.05.2021г. Д. Д. Е. от с. Раздел е признат за виновен в това, че на 24.11.2018г. в с.Окорш, обл. Силистра, на кръстовището на ул. „Никола Петков” с ул. „Росица” при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Мазда”, модел „Примаси” с рег. № СС 6184 АМ, е нарушил правилата за движение, а именно: - чл.21, ал.1 от ЗДвП, съгласно който: „При избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойност в км/ч – категория В – 50 км/ч, в населено място” като е управлявал лекия автомобил с превишена скорост – 77.90 км/ч, в резултат на което е допуснал пътнотранспортно произшествие и по непредпазливост е причинил смъртта на Тунжел Р. Ш., ЕГН ***** от с.Окорш, общ.Дулово, обл. Силистра – настъпила на 28.11.2018г.

Видно от преписа - извлечение от акт за смърт № 2407/30.11.2018 г. Тунжел Р. Ш. от с.Окорш е починал на 28.11.2018г.

Съгласно Удостоверение за съпруг/а и родствени връзки с изх. № 144/28.10.2022г., ищцата С. Ш. е сестра на починалия Тунжел Ш..

Представена е справка за наличие на застраховка гражданска отговорност, от която се установява, че за процесния автомобил има такава към дата 24.11.2018г., със застраховател - ответното дружество.

Ищцата е отправила претенция към ответника за изплащане на застрахователно обезщетение на 21.03.2023г. /л.37/, в отговор на което застрахователят с писмо изх. №99-2914/02.05.2023г. е отказал, поради липса на доказателства за особено близка връзка с починалия.

Видно от справка от МОН /л.130/ С. Ш. е завършила основното и средното си образование в с.Окорш, а висшето е проведено в периода 2013-

2017г. в Икономически университет – Варна, при редовна форма на обучение.

Установява се от Експертно решение №600 от 041/14.03.2017г. на “МБАЛ Силистра” АД гр.Силистра, че Тунджел Ш. е с водеща диагноза “Детска церебрална парализа”, със 100 % трайно намалена работоспособност, с чужда помощ, за срок на решението от три години.

Представен е Трудов договор №84/31.01.2017г., изм. с допълнително споразумение от 02.01.2018г., с който Община Дулово е назначила Мюмюне Юмер за личен асистент на сина ѝ Тунджел Ш. срещу възнаграждение, за 4 часа на ден, 20 часа седмично, при петдневна работна седмица, за периода от 31.01.2017г. до 30.04.2018г.

Представена е справка от НЗОК за извършените прегледи и пролежавания в болница на Тунджел Ш., както и абулаторни листи.

В хода на делото са събрани гласни доказателства, по искане на страните.

От показанията на св.Мюмюне Юмер - майката на ищцата и на починалия, чийто показания съдът преценява при условията на чл.172 от ГПК, се установява, че децата ѝ са израстнали заедно. Споделя пред съда, че двамата много се разбирали, имали топла връзка, **„заедно пазаруваха, общуваха, веселие, всичко...винаги се търсеха, приказваха“**. Той имал диагноза епилепсия, на година, на две припадал, по време на сън, лекуван с депакин. Ходил е на детска градина, но още първите години на началното образование го спрели от училище, защото припаднал веднъж в училище и стреснал децата. В развитието си е бил добре, нищо му нямало. Нямал проблем с говор и походка. В последната година – две преди инцидента нямал припадъци. В домакинството им живеели **и баща им, дядото и бабата**. Той се е грижил сам за себе си, сам е ходил в селото, много ѝ помагал за всичко, не само да пазарува, но и за животните се е грижел. Той разчитал на нея, на баща си и на сестра си. Кандадатствала за личен асистент, за да получи някакви пари. Грижела си се е за личната му хигиена, готвела, но той сам се къпел, всичко сам правел. Когато дъщеря ѝ ходела на училище, той всеки ден я посрещал. Когато станала студентка във Варна той всеки ден я разпитвал по телефона как са минали учебните занятия. Тя всяка седмица се прибираща на село. След смъртта на брат си не ядяла с месеци хляб, не общувала с никого. Много трудно го изживяла. През 2022г. създала собствено семейство, родило ѝ се дете.

Свидетелят Бекир Сали Руфат излага пред съда, че е съсед на ищцата и че отношенията между нея и брат ѝ са били идеални от малки до големи. Сутрин той ѝ носел раницата до училище, после я посрещал. Виждал ги в парка на люлките, като деца, а в по-късна възраст ги е виждал да се прегръщат, да са заедно с приятелки на ищцата, в заведение, на кафе. Знае, че е с епилепсия и че не е ходил на училище. **Други заболявания нямал**. Неговата дъщеря и С. Ш. били близки приятелки, след инцидента я виждал в тях, плачела за брат си, не знаел как да я успокои. Когато била студентка редовно се прибираща вкъщи. Определя майката и бащата **като идеални**

родители, грижели са се и за двете си деца, на Тунджел не му е липсвала родителска грижа. Не би казал, че Тунджел не може да действа самостоятелно, можел да се справи с повечето ситуации, за които не му разрешавали. Ходил с него на риба, сядали и си говорели. С мисленето си е бил „много напред“. На главния път не са му позволявали да ходи.

От показанията на Ш. Я. Ш. се установява, че семейството на ищцата е задружно, родителите са се грижели за децата си. Освен за епилепсия не знае за друго заболяване. Ходел по улицата често с придружител майка му, баща му. Със сестра му не го е виждал. Трудно говорел, не нормално, като всеки човек, лиги му течали от устата. Не му се разбирало какво говори, предполага, че родителите му може и да са го разбирали. Няма големи наблюдения върху отношенията между брата и сестрата. Тя е била малка, когато той е починал. Излага, че той е съобщил на тел.112 за инцидента. Сочил св. Х., че е видял номера на автомобила, който е блъснал Тунджел.

Свидетелят Х. Ю. Н. излага пред съда, че е очевидец на инцидента. Същият ден, автомобилът му бил паркиран в близост до местопроизшествието. Излизайки да вземе нещо от колата си чул удар зад себе си. Не видял удара, но видял номерата на колата, която минала. На земята лежало лицето. Било 17.30-18.00ч., не много тъмно, но уличното осветление било включено. Колата била с включени фарове. Преди това го е виждал в селото, в поведението му не е установил да има нещо странно, но е нямал контакт с него.

Свидетелят Ш. Р. К. споделя, че е очевидец на удара. Осветлението е било пуснато, около 17ч., мястото видимо. Той бил 60м. зад пострадалия. Точно, когато пресичал осевата линия, на средата на кръстовището, на главната улица, колата го блъска. Тунджел вървял по средата на ул. „Росица“, навлязъл на главния път, прави една крачка наляво и го удря колата. Не се спрял да се огледа, като навлиза в кръстовището.

Свидетелката д-р Л. М. – психиатър, споделя пред съда, че е запозната с делото от изисканата от процесуалния представител на ответника информация за лицето Тунджел Ш.. При проверка в масива на медицинския център е открила един единствен амбулаторен лист от 01.03.2017г. /приложен като доказателство на л. 260/, от който заключава, че пациентът е бил с умерена умствена изостаналост, със значителни нарушения в поведението, които изискват грижи и лечение. Има данни за епилептични припадъци. Прегледа е предхождан от такива припадъци отпреди две седмици и е бил сравнително по-възбуден. Не се е установил словесен контакт с него, реагирал е с нечленоразделни звуци. Потвърдено е интелектуалното ниво тежка дебилност. Не помни личния контакт с пациента, но се ориентира от посоченото в документа и от извършен личен преглед на лицето.

Според заключението по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено се установява, че произшествието е настъпило в населено място, в района на кръстовище, образувано от ул. “Никола Петков”, ул. “Росица” и ул. “Стара

Планина”, като пострадалият е бил на осевата линия с лице обърнато в посока юг, като лявата страна на тялото му е била в посока центъра на селото. Преди инцидента се е движил по ул. „Росица” към ул. „Никола Петков”. При скорост на движение от около 78 км/ч е задействал спирачната система на автомобила от разстояние от около 33 м. При конкретните пътни условия на настъпване на ПТП водачът на лекия автомобил е имал техническа възможност да възприеме намиращият се на пътното платно пешеходец от разстояние по-голямо от дължината на осветения участък от късите светлини. Посочва, че причина за настъпване на ПТП са и в липсата на реакция от страна на водача на този прав пътен асфалтов участък при наличието на пешеходец в кръстовището и местоположението и липса на реакция от страна на пострадалия при приближаващият се от лявата му страна автомобил. Разстоянието, при което последният е можел да го възприеме е по-голямо от около 95м. В с.з. уточнява, че на ул. „Росица“ няма тротоари, но има тревна ивица. Той пресича по продължение на ул. „Росица“, което не е правилно. Категоричен е, че лицето не е пресичало, а е било в неподвижно състояние.

Според заключението по допуснатата съдебно-психологическа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено се установява, че след инцидента ищцата е развила тревожност и вътрешно напрежение. За петте години от травматологичното събитие С. е преминала през естествените траурни реакции и към настоящия момент е преодоляла смъртта на брат си и е насочила своята енергия към значими за нея хора и събития в личния си живот. Две години след загубата е създавала собствено семейство. Тъга има, но не пречи на другите дейности от ежедневието. В заключение посочва, че въз основа на цялостното изследване и проследяване на динамиката на С. Шаман може да се обобщи, че се **идентифицират данни за умерена психологична личностнова промяна и тези психологични изменения са възникнали след настъпването на ПТП и са закономерна последица от него.** В съдебно заседание споделя за срещата си с ищцата. Тя често плачела, по нейни данни имала много тясна връзка с брат си, до голяма степен изпълнявала ангажиментите на родителите, когато те са били трудово ангажирани. Ходели заедно на детска градина, тя му давала лекарства. Имала е психотравма в продължение на около година, след това и да е преживяна е възможно да се отключи при най-малките намеци за опасност. Тя е изпълнявала роля на родителско тяло, предвид това, че стила на поведение в това семейство е такова. Те са трудови хора, само за бащата има данни да е напуснал местоживеенето от с.Окорш. Не ѝ е споделяно да е приемала медикаменти или да е посещавала психолог, с цел преодоляване на загубата.

Въз основа на горната фактическа установеност, настоящият състав на Силистренски окръжен съд формира следните правни изводи:

Предявен е иск по чл. 432, ал. 1 от КЗ, съгласно който увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ.

В производството по иск с правно основание по чл. 432, ал. 1 от КЗ върху ищеца лежи доказателствената тежест да установи: противоправно поведение от страна на делинквента; вреда; причинна връзка между деяния и вреда; вина /която се презумира при установено авторство/; наличие на валидно застрахователно правоотношение между делинквент и застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите; настъпване на застрахователното събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя.

Съгласно разпоредбата на чл. 300 от ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

В конкретиката на случая, с оглед на влязлата в сила присъда, настоящият състав е задължен да приеме, на основание чл.300 от ГПК, че водачът Д. Д. Е., на 24.11.2018г. в с.Окорш, обл. Силистра, на кръстовището на ул. „Никола Петков” с ул. „Росица” при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Мазда”, модел „Примаси” с рег. № СС 6184 АМ, е нарушил правилата за движение - чл.21, ал.1 от ЗДвП и по непредпазливост е причинил смъртта на Тунжел Р. Ш..

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 от ГПК съдът е приел за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че между ответното дружество и делинквента Д. Д. Е. е сключена застрахователна полица за застраховка „ГО на автомобилистите“, валидна към датата на процесното ПТП от 24.11.2018 г.

С оглед горното, съдът приема, че по делото безспорно са установени противоправното поведение от страна на делинквента, неговата вина, наличието на застрахователно правоотношение между причинителя и застрахователя по задължителна застраховка „ГО на автомобилистите”, респ. настъпването на застрахователното събитие като юридически факт, пораждащ неговата отговорност.

С ТР № 1/21.06.2018 г. по тълк. дело № 1/2016 г. на ОСНГТК на ВКС, е разширен кръгът от лицата, които са материално легитимирани да получат обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техен близък, посочен в Постановление № 4 от 25.05.1961 г. и Постановление № 5 от 24.11.1969 г. на Пленума на Върховния съд, а именно: родители, деца, съпруг и лице във фактическо съжителство. Прието е, че по изключение всяко друго лице, освен горепосочените в ПП № 4/61 г. и ПП № 5/69 г., което е създадо трайна и дълбока емоционална връзка с починалия и търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания, е справедливо да бъде обезщетено. Особено близка привързаност според съобразителната част на тълкувателното решение може да съществува между починалия и негови братя и сестри, баби/дядовци и внуци. В традиционните за българското общество семейни отношения братята и сестрите, съответно бабите/дядовците и внуците, са част от най-близкия родствен и семеен кръг. Връзките помежду им се характеризират с взаимна обич, морална подкрепа, духовна и емоционална

близост. Когато поради конкретни житейски обстоятелства привързаността е станала толкова силна, че смъртта на единия от родствениците е причинила на другия морални болки и страдания, надхвърлящи по интензитет и времетраене нормално присъщите за съответната родствена връзка, справедливо е да се признае право на обезщетение за неимуществени вреди и на преживелия родственик. В тези случаи за получаването на обезщетение няма да е достатъчна само формалната връзка на родство, а ще е необходимо вследствие смъртта на близкия човек преживелият родственик да е понесъл морални болки и страдания, които в достатъчна степен обосновават основание да се направи изключение от разрешението, залегнало в постановления № 4/61 г. и № 5/69 г. на Пленума на ВС - че в случай на смърт право на обезщетение имат само най-близките на починалия.

Следователно, предпоставките, за да се приложи изключението по ТР № 1/21.06.2018 г. по тълк. дело № 1/2016 г. на ОСНГТК, са: 1. създадена особено близка връзка между починалия и претендиращия обезщетението и 2. действително претърпени неимуществени вреди, които надхвърлят по интензитет и времетраене вредите, нормално присъщи за съответната връзка. Особено близка, трайна и дълбока емоционална връзка е налице, когато поради конкретни житейски обстоятелства привързаността между починалия и претендиращия обезщетението е станала изключително силна, т. е. такава, каквато се предполага, че е привързаността между починалия и най-близките му, активно легитимирани да претендират обезщетение за неимуществени вреди съгласно Постановление № 4 от 25.05.1961 г. и Постановление № 5 от 24.11.1969 г. на Пленума на Върховния съд. Посочените предпоставки следва да са осъществени за всяко от лицата, претендиращи обезщетение за неимуществени вреди, извън кръга на лицата в двете постановления, в т. ч. и за роднините – братята и сестрите. При преценката за наличието им в тази хипотеза обаче следва да се отчете обстоятелството, че традиционно за българския бит отношенията между посочените роднини се характеризират с взаимна обич, морална подкрепа, духовна и емоционална близост. Поради това, за да се приеме, че между изброените роднини е налице особено близка връзка, необходимо е, освен формалното родство с произтичащата от него близост между лицата, да са се проявили конкретни житейски обстоятелства, обусловили създаването на по - голяма от близостта, считана за нормална за съответната родствена връзка.

Такова обстоятелство например, относимо към връзката между братята и сестрите е, когато са полагани взаимни грижи за тяхното образование, професионална реализация, финансово подпомагане, гледане на болен брат или сестра, или техен близък, израстването им сами като деца поради продължително отсъствие на родителите за работа в чужбина, смърт на родителите, изграждане на чувство за общност при споделяне на значителни житейски трудности и предизвикателства и други. Едва в тази житейска ситуация, когато братът или сестрата възприема своя брат или сестра като изключително близък човек, на когото основно да е разчитал през своето

социално и нравствено съзряване, смъртта на този близък родственик би довела до травматични последици в психиката на брата или сестрата, които би следвало, с оглед на критериите за справедливост, предписани в правната норма на чл. 52 ЗЗД, да бъдат обезщетени чрез заплащане на заместващо обезщетение - чрез присъждане на конкретна парична сума.

Съществуването на особено близка житейска връзка, даваща основание за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от смърт в подобна хипотеза, следва да се преценява във всеки конкретен случай, като естествено, с горното не се търси изчерпателност на житейските ситуации и обстоятелства, придаващи на определена връзка характеристиката на изключителна, а и това е невъзможно поради многообразието на човешките отношения и специфичния за всеки човек начин за преодоляването им. По приложение на закона във връзка с разясненията в ТР № 1/21.06.2018 г. по тълк. дело № 1/2016 г. на ОСНГТК, след постановяването му е формирана и съдебна практика, която настоящият съдебен състав съобразява при обсъждане на спорния въпрос, така например Определение № 1140/17.05.2023г. по гр.д. № 4615/2022г. на ВКС, Решение № 372 от 14.01.2019 г. по т. д. № 1199/2015 г. на ВКС, II т. о., Решение № 60131 от 13.12.2021 г. на ВКС по т. д. № 1700/2020 г., II т. о., ТК, Решение № 310 от 6.02.2019 г. на ВКС по т. д. № 2429/2017 г., II т. о., ТК, Решение № 42 от 10.02.2023 г. на ВнАС по в. т. д. № 653/2022 г., Решение № 44 от 20.02.2023 г. на ВнАС по в. т. д. № 533/2022 г. и др.

Настоящият състав намира, че не е налице успешното доказване на релевантните за материалноправната легитимация на ищцата факти и обстоятелства. Това е така, предвид това, че изложените от свидетелите обстоятелства сочат на отношения, които не са необичайни между близки роднини, обитавали едно жилище – задружност, разбирателство, привързаност, взаимопомощ. По принцип обстоятелството, че ищцата и пострадалият са живели в едно жилище не презумира създаване на близост, по силна от обичайната за родствените връзки, като в случая се установява, че в периода на обучението си във висше учебно заведение, при редовна форма в продължение на четири години, тя е живяла в гр.Варна и се е прибираща периодично вкъщи. В резултат на ежедневното общуване между ищцата и пострадалия Тунджел Ш. са възникнали топли и сърдечни отношения, каквито е имало между всички роднини, живеещи в това жилище. Установява се от събраните в хода на делото свидетелски показания, че семейството е било задружно, като на децата не им е липсвала грижа от страна на родителите. По сведения на майката в същото домакинство са живели и бабата, и дядото.

Същевременно, не са налице данни по делото, от които да се изведе, че е налице конкретна житейска ситуация, в резултат на която привързаността между брата и сестрата да е станала по-силна от обичайната такава за този вид роднинска връзка.

В хода на производството се събраха противоречиви доказателства

относно здравословното състояние на Тунджел Ш.. От една страна от медицинските документи, трудов договор, по силата на който майката е била личен асистент на сина си и от св. Л. М. се установява наличие на заболявания извън епилепсията, които са налагали завишено ниво на обгрижване. От друга страна това категорично се отрича от майката и от част от свидетелите /така, св.Бекир Руфат/. Твърди се, че лицето е нямало други заболявания и не е имало необходимост от по-големи грижи.

Ето защо, доколкото липсват твърдения в исковата молба Тунджел Ш. въобще да е лице със здравословни проблеми, налагащи полагане на грижи, а и не са събрани доказателства, за това, че е имало необходимост за полагане на такива от страна на ищцата, съдът приема, че не е налице хипотеза, която да е създала по – силна връзка между тях, като например такава, наподобяваща родител – дете.

В обобщение, не може да се приеме, че е налице някой от изведените в тълкувателното решение критерии за изключителност на съществуващата житейска връзка между ищцата и починалия ѝ брат и на интензитета и продължителността на претърпените от ищцата неимуществени вреди. Съгласно приетото заключение и уточнения в с.з. от вещото лице е налице умерена психологична личностнова промяна, закономерна последица от него, лицето е имало силна психотравма, която в рамките на една година е преодоляла, като няма данни да е ползвала услуги на психолог или медикаменти за тази цел. Не се установява понасянето на душевни болки и страдания, надхвърлящи болките и страданията, които би изпитал всеки един от смъртта на своя по-голям брат, когото е обичал, споделял е ежедневието си с него – силна и непреодолима скръб от загубата му. Ето защо не са налице предпоставките за уважаване на исковата претенция, с оглед липсата на активна материалноправна легитимация у ищцата. На това основание искът следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора разноски се дължат в полза на ответника по делото. Претендираните такива са в размер общо на 12625лв., от които 75лв. депозит за разпит на трима свидетели, 50лв. – държавни такси за издадени десет броя съдебни удостоверения, 500лв. – депозит за изготвена САТЕ и 12 000лв. – адвокатски хонорар. Разноските за свидетели не са направени, поради което не са и дължими на страната, а подлежат на връщане, на основание чл.46 от ЗДТ. Адвокатското възнаграждение за производството пред настоящата инстанция, с оглед направеното от процесуалните представител на ищцата възражение за прекомерност, съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, съдът определя на минималния размер от 11 340лв., увеличен с начислен 20% ДДС, на основание чл.7, ал.2, т.5 и пар. 2а от ДР на Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед горното разноските, които следва да бъдат възложени в тежест на ищцата са в размер на 11890лв., от които 50лв. – държавни такси за СУ, 500лв. депозит за САТЕ и 11340лв. – заплатено

адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от **С. Р. Ш.**, ЕГН *****, с адрес с. Окорш, общ. Дулово, обл. Силистра, ул. „Янтра“ №42, чрез адв. П. Н. иск срещу **„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ”ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“** АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Възраждане, ул. „Света София“ №7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Д., за осъждането на ответника да заплати на ищцата обезщетение от **120 000 лева** за претърпени неимуществени вреди, настъпили от ПТП от 24.11.2018 г., изразяващи се в болки и страдания от смъртта на брат й Тунджел Р. Ш., по твърдение за застрахована гражданска отговорност на делинквента при ответника, ведно със законната лихва за забава от 21.03.2023 г. до окончателното изплащане на главницата, **на основание чл. 432, ал.1 КЗ.**

ОСЪЖДА С. Р. Ш., ЕГН *****, с адрес с. Окорш, общ. Дулово, обл. Силистра, ул. „Янтра“ №42, да заплати на **„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ”ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“** АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Възраждане, ул. „Света София“ №7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Д. сумата от **11 890 лв.** /единадесет хиляди осемстотин и деветдесет лева/, представляваща сторени в производството съдебно-деловодни разноси, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

Решението е постановено при участието на Д. Д. Е. - конституиран като трето лице - помагач на страната на ответника по делото - **„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ”ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“** АД.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____